

πλήπτουσι τάς κλεῖς. Ὅτις σον θαυμαστὸν δτι πάντα τὰ ἀγγέλματα ταῦτα πηγαίνουν καὶ ἔρχονται τοσούτον ταχέως, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ νοῦς τὰ διευθετεῖ ἄνευ συγχύσεως.

Εἴπομεν δτι εἰσὶ μέρη τινα πλὴν τῶν δστῶν κινούμενα διὰ τῶν μυῶν. Διάφορα μέρη τοῦ προσώπου κινοῦνται δι' αὐτῶν, ἐκ τούτου δὲ λαμβάνει τὰς διαφόρους ἐκφράσεις. Οὕτως δταν εὐχαριστεῖται τις καὶ γελᾷ, οἱ μῆνι οὐδεὶς πρὸς τὰ ἄνω τὰς γωνίας τοῦ στόματος. Ἐὰν γελάσωμεν παραπολὺ, τὰς ὥθους πρὸς τὰ ἄνω παραπολὺ, ὡς ἐν τῷ σχήματι τοῦ ἐνταῦθα παρατιθεμένου προσώπου. Ἰδέτε πῶς τὸ πρόσωπὸν τοῦτο εἰναι ἐρριπιδωμένον υπὸ τοὺς ὄφθαλμούς· τοῦτο δὲ διότι οἱ μῆνι ὥθουσιν ἐν ταῖς γωνίαις τοῦ στόματος τοσοῦτον ὡστε νὰ φέρωσι πρὸς τὰ ἄνω τὰς παρειάς.

Τί νομίζετε εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ γέλωτος καὶ μειδιάματος; Ἐν τῷ γελῶν, αἱ γωνίαι τοῦ στόματος ὥθουνται πρὸς τὰ ἄνω ἵκανως, ἀλλ ἐν τῷ μειδιάφων ὥθουνται ὀλίγον. Πολλοὶ νομίζουσιν δτι οἱ ὄφθαλμοι ἔχουσι πολὺ μέρος εἰς τὸν γέλωτα ἢ τὸ μειδίαμα, καὶ λέγουσι περὶ γελῶντος ὄφθαλμοῦ ἢ εὐάρεστου ὄφθαλμοῦ. Τοῦτο δμως δὲν εἶναι ὀφθόν. Οἱ μῆνι, οἱ ὥθουντες ἄνω τὰς γωνίας τοῦ στόματος, ποιοῦσι τὸν ὄφθαλμὸν νὰ φαίνηται εὐάρεστος καὶ γελώεις. Διότι ὁ γέλως καὶ τὸ μειδίαμα δύνανται νὰ γίνωσι μὲ τοὺς ὄφθαλμούς κλειστούς. Πολλάκις βλέπομεν ὠραῖον μειδίαμα ἐν τῷ πρόσωπῳ κοιμωμένου νηπίου, διότι εὐάρεστον δνειρὸν ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ παίζει τὰ νεῦρα τὰ ἔξικνούμενα εἰς τοὺς μειδιῶντας αὐτοῦ μῆνας.

Εἰσὶ καὶ μῆνι κατεβιβάζοντες τὰς γωνίας τοῦ στόματος, οὗτοι δὲ ποιοῦσι τὸ πρόσωπον νὰ φαίνηται πένθιμον. Ἐὰν δὲ οἱ μῆνι οἱ συστέλλοντες τὰς ὄφρυς ἐνεργήσωσι ταῦτοχρόνως τὸ πρόσωπον εἶναι καὶ τεθλιμμένον καὶ δργίλον, ὡς ἐνταῦθα φαίνεται. Πα-

ρατηρήσατε ποιὰ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ πρόσωπου τούτου καὶ τοῦγελόεντος προσώπου τοῦ ἀνωτέρῳ παρατεθέντος. Ἡ διαφορὰ εἶναι ἀπλῶς ἐν ταῖς γωνίαις τοῦ προσώπου καὶ ἐν ταῖς ὄφρυσιν. Ἐν τῷ προσώπῳ τούτῳ αἱ δύο συστολεῖς τῶν ὄφρυων εἰσὶν εἰς κίνησιν, οὕτω δὲ καὶ οἱ καταβιβάζοντες τὰς γωνίας τοῦ προσώπου. Τέσσαρες ἐπομένως μικροὶ μῆνι, ποιοῦσι τὸ πρόσωπον τούτο λυπηρὸν καὶ δργίλον.

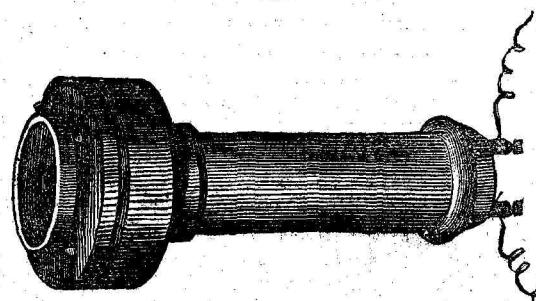
Ἄλλ ἐν τῷ γελόεντι προσώπῳ οἱ συστολεῖς τῶν ὄφρυων εἰσὶν ἔρεμοι, καὶ αἱ γωνίαι τοῦ στόματος ἀνορθοῦνται ἀντί νὰ καταβιβάζονται. Οἱ δύο μικροὶ μῆνι ἀνορθοῦντες τὰς γωνίας τοῦ στόματος ποιοῦσι πάντα τὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐπιφαινόμενον γέλωτα.

Εἶναι μῆνι τις καλούμενος σοβαρὸς μῆνις δστις ὥθει πρὸς τὰ ἄνω τὸ κάτω χεῖλος. Ὅταν οἱ συστολεῖς τῶν ὄφρυων ἐνεργῶσι ταῦτοχρόνως, τότε τὸ πρόσωπον γίνεται ἀτχημάτατον συμβουλεύομεν δὲ τοὺς ἀναγνώστας νὰ μὴ ποιῶσι τοῦτο.

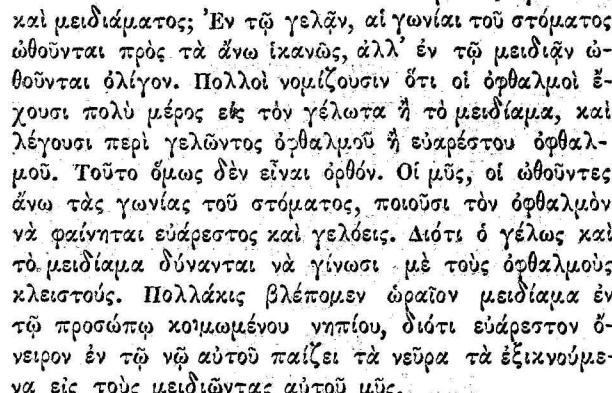
Τινὰ ζῶα ἔχουσι μῆνις τινας ἐν τῷ προσώπῳ τοὺς δποίους ἡμεῖς δὲν ἔχομεν: Ὅθοις τὸ χεῖλος πρὸς τὰ ἄνω εἰς τὰς γωνίας τοῦ στόματος οὔτως ὡστε νὰ δεικνύωσι τοὺς μακροὺς, σπαρακτικοὺς ὀδόντας. Τοῦτο βλέπετε ἐν ἐνεργείᾳ ἐν τῷ σκύλῳ, τὴν τίγριν ἢ. Ὅταν δργίζονται. Οὐδὲν ζῶον πλὴν τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐν τῷ προσώπῳ εἴτε τοὺς λυπηροὺς, εἴτε τοὺς γελόεντας μῆνις. Ο κύων π. χ. μειδᾶ διὰ τῆς κινήσεως τῆς οὐρᾶς του, διότι δὲν ἔχει μῆνις ἐπὶ τοῦ προσώπου του τοιοῦτόν τι νὰ πράξωσται.

Πόσον θαυμαστὴ εἶναι ἡ ποικιλία τῆς ἐκφράσεως ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ προσώπῳ. Τοῦτο γίνεται δι' ὀλίγων μυῶν, οἱ κυριώτεροι δὲ τούτων εἶναι οἱ φέροντες ἄνω καὶ κάτω τὰς γωνίας τοῦ στόματος, καὶ οἱ συστέλλοντες τὰς ὄφρυς.

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Τὸ θαυμάσιον δργανὸν τὸ δποῖον περιγράφωμεν κατωτέρῳ, ἐλειτούργησε, πρό τινος χρόνου, ἐνώπιον τῆς βρεττανικῆς ἑταίρας, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς ἐν Πλυμύθῃ. Σύγκειται ἐκ δύο ἀκούστικῶν σαλπίγγων ἀκριβῶς δμοίων, δπως χρησιμεύσωσιν ἀλληλοδιαδόχως ὡς κομισταὶ τῆς φωνῆς. Αἱ δύο αὗται σαλπίγγες εἰσὶ συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας διὰ τηλεγραφικοῦ σύρματος χρησιμεύοντος εἰς τὴν διαβίσαν τῶν ἡλεκ-

τρικῶν ρευμάτων τῶν ἀναγκαίων πρὸς κίνησιν, τοῦ τηλεφόνου. Ἀλλὰ πρὶν ἡ κατατεθῆ εἰς τὴν γῆν, τὸ σύρμα περιβάλλεται εἰς ἑκάστην ἄκραν διὰ κιλύνδρου σιδηροῦ τεθειμένου ὑπὸ τῶν ἐπήρειαν μαργύντου διαρκοῦς, μεθ' οὐδὲν διατελεῖ εἰς ἐπαφήν. Αμέσως ὑπεράνω ἑκάστου τῶν δύο τούτων κιλύνδρων, εὑρηται δονιζομένη λεπίς τεθειμένη εἰς τὸ βάθος τῆς ἀντιστοίχου σάλπιγγος, τόσοῦτον δὲ ἀπαλῆς, ὅτε κινεῖται διὰ τῆς ἀσθενεστέρας ἐξωτερικῆς ἐπηρείας.

Ἐὰν ὑποτεθῇ δὲ τοις λαλεῖ τις ὑψηλῇ τῇ φωνῇ ἐν τῇ πρώτῃ σάλπιγγι, τὰ ἡχηρὰ κύματα τὰ δόποια κινεῖ δονύστη τὴν λεπίδα τὴν εἰς τὸ βάθος τῆς δευτέρας τεθειμένη, οὕτω δὲ ἀνακοινοὶ τῷ ἔχοντι τὸ οὖς ἐπὶ τῆς σάλπιγγος τὰς προφερομένας εἰς τὸ ἔτερον ἄκρον λέξεις. Ἡ παρέμβασις δὲ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος δίδει εἰς τὴν πλήξιν ταύτην τῆς λεπίδος ἔκτασιν, δύναμιν καὶ καθαρότητα τὰς δόποιας οὐδέποτε οὐδὲ ἡ φυσικὴ ἥχω παράγει.

Τὸ τηλέφωνον δύναται παρομοίως νὰ διαβιβάσῃ μουσικὴν συνάυλιαν παιζομένην εἰς τὸ στόμιον τῆς πρώτης σάλπιγγος, ἀλλὰ πρέπει τις νὰ θέσῃ τὸ οὖς εἰς τὸ στόμιον τῆς δευτέρας σάλπιγγος ὅπως ἀκούσῃ μόνον τὴν ἀρμονίαν οὐχὶ δὲ σαφῶς καὶ τὰ παιζόμενα μουσικὰ τεμάχια. ὑπερβολικῶς ἐπομένως ἔρρεθι καταρχὰς δὲ διλόληρον ἀκροατήριον δύναται ν' ἀκούσῃ μουσικὰς συνάυλιας μαρτύρεν παιζομένας.

Ο ἐφευρετὴς τοῦ τηλεφώνου καλεῖται Βέλλος Ιρλανδὸς ἐγκατεστημένος πρὸ πολλῶν ἑταῖρος ἐν Ἀμερικῇ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Παροιμίαι ἐκ τοῦ Ταλμού. — Ο δόνος παραπονεῖται διὰ τὸ φῦχος ἐτὶ καὶ κατὰ τὸν τὸν μῆνα Ιούλιον. Ἐν μόνον φῶς ἀρκεῖ καὶ δὲ ἐκατὸν ἀνθρώπους ὡς καὶ δὲ ἔνα. Διδάσκον τὴν γλώσσαν σου νὰ λέγῃ «δὲν γνωρίζω». Ο φίλος σου ἔχει ἔνα φίλον, καὶ δὲ φίλος τοῦ φίλου σου ἔχει ἔνα φίλον· λοιπὸν προσεκτίκος. Διαπραγματεύεσθαι ποιεῖ μετὰ τῶν εὐπόρων. Ή παρ' ἵατροῦ δωρεάν διδομένη συνταγὴ, εἶναι ἀναξία λόγου. Εἴναι λόγος εἰρημένος ἔγκαιρως ἀξίζει ἐν νόμισμα, ή ἔγκαιρος σιωπὴ ἀξίζει δύο. Ο οὐνος ἀνήκει τῷ κυρίῳ, ἀλλ' δὲ πρητέτης λαμβάνει τὰς εὐχαριστίας. Οι στρατιῶται μάχονται, καὶ οἱ βασιλεῖς εἰσὶν οἱ ἡρωες.

— Εὑρυκρείον εἰς ἐν Ἀγγλίᾳ. Τὸ τέταρτον περίου τῆς Σκωτίας εἶναι λιόκητητα πέντε ἀνθρώπων. Οὗτοι εἰσὶν οἱ δούκες τοῦ Ἀθωλοῦ, Ἀργύρου, Βικλέου, Σούνδερλανδού καὶ τοῦ κόμητος Βρεδαλβάνου δὲ κόμης οὗτος δύναται νὰ ἴππευσῃ ἐπὶ ἑκατὸν μιλιών διάστημα εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν ἐπὶ τῆς ίδιας αὐτοῦ γῆς χωρὶς νὰ τῷ εἰς ἀπόστασιν οὐδὲ μίαν ζεῦν κατοικίαν. Επειρον τέταρτον τῆς Σκωτίας κατέχεται ὑπὸ εἰκοσιτεσσάρων προσώπων, 130 δὲ ἐκατομμύρια ἄκρα γῆς, οἵτινες 390 ἐκατομμύρια στρέμματα εἰσὶν ιδιοκτησία 130,000 προσώπων. Οι μεγάλοι δὲ γεοκτήμονες ἀπορροφοῦσιν ἐν Ἀγγλίᾳ τοὺς μικρούς. Ο δούκες τοῦ Νορθούμβερλανδού δένει 80,000 λίρας στερλ. κατ' ἔτος εἰς ἐπέκτασιν τῶν ἀκινήτων κτήσεων του. Ο δούκες τοῦ Βετφόρδος ἔχει λειμῶνα περὶ δὲ τοῦτον τείχος δεκατεσσάρων μιλίων ἐκτάσεως. Εν τῷ λειμῶνι τούτῳ 30,000 πρόσωπα ἡδύναντο καλῶς νὰ τοποθετηθῶσιν ἐν οἰκίαις καὶ δὲ δούκες νὰ ἥγαινε πλούσιώτερος. Ἀλλ' η γῆ μένει ἔρημος. Η οἰκογένεια τῶν Ροθσίλδ ἔδω-

πάνησ 2,000,000 λίρας εἰς ἀγοράν γῆς οὐδὲν παραγούσης. — Τὸ ἔτος 1877 ἐν ταῖς Ἕνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς εἰσεπράχθησαν 2,937,030 ἐκ τῆς ἑξαγωγῆς διαφόρων ὀπωρῶν εἰς Εὐρώπην. Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ποσῷ δὲν ὑπολογίζονται αἱ εἰς Αὐστραλίαν, μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν καὶ δυτικὰς Ἰνδίας ἑξαγόρμεναι.

— Τὸ θαυμαστὸν μεγεθός καὶ αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων ἐν τῇ φύσει ἔργων δέκινυται ἐκ τῆς ποσότητος τοῦ μέλιτος τὸ δοποίον δύναται νὰ συναχθῇ ἐκ τῶν ἀνθέων. Ἐδόδημήκοντα τρεῖς διάδεσμοι μέλιτος συνήχθησαν ἐκ μελισσῶν τηρουμένων ἐντὸς ἔκτασεως δέκα μιλίων.

— Καθ' ὑπολογισμὸν γενδύμενον ὑπὸ «Ἀγγλῶν οἰκονομολόγων, τὰ ἔξοδα τῆς εἰς πόλεμον παρασκευῆς τοῦ ὁμοσπονδίου στρατοῦ ἀνέρχονται εἰς 90 ἑκατομ. ρουβλίων. Ἀπὸ τῆς διαβάσεως τοῦ Προύσου, δὲ διατήρησις τοῦ στρατοῦ τούτου ἀπῆτησε μηναίαν δαπάνην 50 ἑκατ. ρουβλίων. Εν δὲ ἡ Ρωσία ἐδεκάνησε μέχρι τούτης διὰ τὸν πόλεμον 54 ἑκατ. ἀγγλικῶν λιρῶν (2,400,000,090 φ.).

— Ο ποιός τις εἰ μακι! — Αἱ ἑξετάση ἔκαστος ἀπὸ ήμερᾶς ἀευτὸν, σπουδαίως καὶ εἰλικρινῶς, καὶ δὲ εἴπη: Τί ἀρά γε πιστεύω; δόποις ἀνθρωπος είμαι; δόποιον θέαμα ηθελον παραστῆσε ἐνώπιον τοῦ περικυλοῦντος με κάσμου, ἐν γένωμοι τοὺς στοχασμοὺς μου καὶ τὰ ἀπόκρυφα τῆς καρδίας μου; δόποις δὲ φαινόμει τώρα ἐνώπιον τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, διτις βλέπει καὶ διακρίνει πάντα ἀνθρώπον ἐν δηλητήριον τῇ γυμνότητι καὶ ἀδυναμίᾳ;

— Τὰ χρήσιμα εἰς τοὺς νέοις. — Εἰπέ ποτέ τις, καὶ ὅρθως, διτις δέκα προτερήματα: 1 τὴν τιμότηταν 2 τὴν νοημοσύνην 3 τὴν δραστηριότηταν 4 τὴν φιλοσοφίαν 5 τὴν εὐπειθείαν 6 τὴν σταθερότηταν 7 τὴν ὑποχρέωσιν 8 τὴν φιλοφροσύνην 9 τὴν ἀγνότηταν καὶ 10 τὴν ἀληθίαν.

Λύσις Λεξιγρίδου.

Οι σημερινοὶ πλούσιοι ἐντρέπονται ἀν, εἰς ἀνοήτους πολυτελεῖας ἢ περιτάς, δὲν ἔξοδεύσι τὰ πλούτη των. Οι δὲ σημερινοὶ πτωχοί, τοὺς πλούσιους πιθηκίζοντες, ἐντρέπονται μὴ ἔξοδεύοντες πολλὰ ὡς ἐκεῖνοι.

— Ελυσαν δὲ τὸν οἱ κα. Ιάκωβος Ν. Καγκάδης, Πανάγιος Ι., Κυριαζῆς, ΙΙ. Μ. Μαυρίδης, Ι. Α. Κόλλας (Κέρκυρα), Διονύσιος Μπονσενίδη (Ζάκυνθος).

ΑΙΝΙΓΜΑ Α'.

Κάτι εἴμαι, μη μὲ ζῆτε
Εἰς τὸ θέωρ, δὲν θὰ μ' εὔρης.

Μὲ δόλον δέτι, δόπου ζῆτε

Πανταχοῦ θὲ νὰ μὲ εὔρης.

Σ' τὴν Ἑλλάδ' πλὴν δένγε είμαι

Ούτε εἰς τὴν Ἰταλίαν

Ἄν καὶ στὴν Εὐρώπην κείμαται

Δείπων ἀπὸ τὴν Γαλλίαν

Κ' ἀπὸ ὅλα τ' ἀλλα κράτη.

Κ' εἰς αὐτὴν δὲ τὴν Τουρκίαν

Δὲν μ' εὔρισκεις ἢ στὴν Θράκην.

Σύμφωνον δὲ ἀν τι προσθέστης

Τοστέρ ἀπὸ τὴν ἀρχήν μου

Εἰς τὸ μίσος θὰ μὲ θέσῃς

Φίλε μου, μὰ τὴν ψυχήν μου,

Εἰς τὸ μίσος τοῦ στρατιώτου

Καὶ τοῦ στρατηγοῦ. Παντὸς

Ἀληθούς χρηστοῦ πατριώτου

Οστις δὲν εἶναι ἔχθρος.

Δ.Δ.Μ.